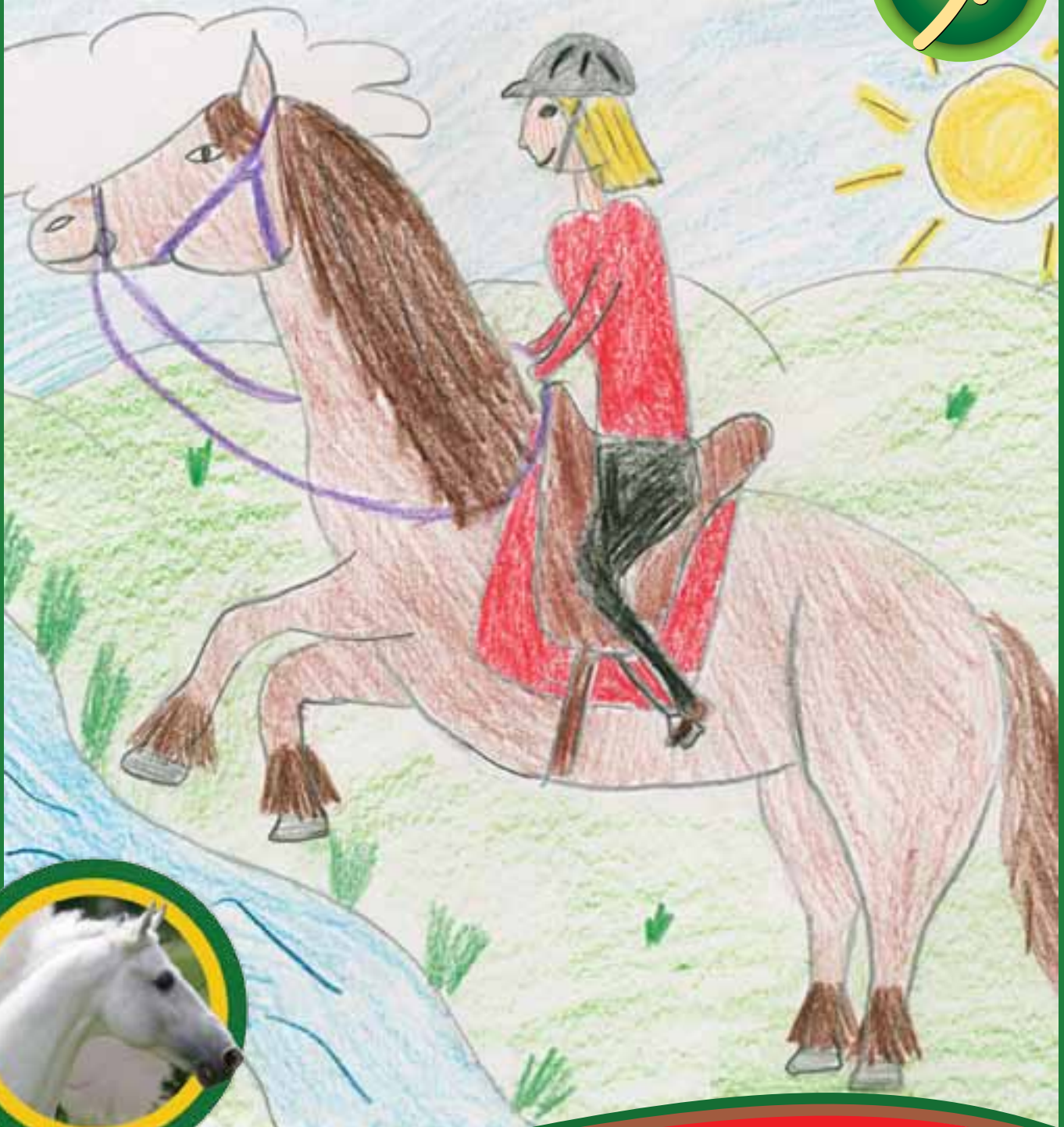

2011. MÁJUS • LV. ÉVFOLYAM • 621. SZÁM

NAPSUGÁR

GYERMEKIRODALMI LAP

5.

POSZTER

„LOVAM HÁTÁN” PÁLYÁZATUNK EREDMÉNYHIRDETÉSE • ÉDESANYÁM, ÚGY SZERETLEK

BALÁZS IMRE JÓZSEF

A ménes

Távoli ménes felnyihhan:
jőjj, kicsi gazdánk, jőjj nyomban!
Barna csikósunk fáradt már,
s néha a pónink elcsászkál.
Hogyha a pónink tajtékos,
kéne a pokróc most, épp most.
Reggel is, este is, álmodban,
jőjj, kicsi gazdánk, jőjj nyomban!

Horvát Bettina,
Gyergyóalfalu

LÁSZLÓ NOÉMI

A ló színe

Mikor haragszol rám,
messzire repülnék
lila lovam hátán.

Mikor haragszom rád,
toporzékoltatnám
piros lovam lábát.

Mikor senki sem véd,
csendben fölcsatolnám
fűzőld lovam nyergét.

Ha aludni kéne,
fejem ráhajtanám
kék lovam fejére.

Mikor hosszú vágta,
fárasztó út várna,
fölpattannék nyomban
sárga paripámra.

Lovam hátán

Lóhátan írjuk ezt az üzenetet, hiszen oly sok telivér paripát küldtetek nekünk rajzban, mesében, versben, hogy az egész Napsugár-család nyeregbe szállhat. Ez a pályázat fényesen bizonyítja, amit történelmünkben tudunk: lovas nemzet vagyunk. Egyetlen témára sem választottak ily sokan, ennyi szeretettel, ötlettel és tudással, mint az ideire.

Köszönjük a csodás élményt, amit munkáitokkal szereztetek nekünk. Itt csupán egy-egy töredékét közölhetjük a meséknek, a versekből, rajzokból is csak néhányat, de minden pályázó osztálynak oklevelet, lovasnaptárt és könyvajándékot küldünk, az egyéni pályázók köszönőlevelet és lovasnaptárt kapnak. Honlapunkon további szemelvényeket közlünk pályamunkáitokból.

Most pedig lovagoljanak az ünneplő közönség elé azok, akik a legszebben bizonyították, hogy „ló nélkül lehet élni, de nem érdemes”:

Irkafírka

Mese:

I. díj:
Aszalós Hilda és
Dániel Boglárka, Nyáradszereda
II. díj:
Pallai Hunor, Szatmárnémeti,
Socaciu Renáta, Dés
III. díj:
Pető Orsolya, Magyarhermány,
Tamás Csongor, Csíkbánkfalu

Vers:

I. díj:
Vári Imre Lehel, Siménfalva
II. díj:
Szejke Máté, Szatmárnémeti,
Dankó Blanka, Nagybánya
III. díj:
Szócs Hunor,
Tordaharaszto,
Bálint Evelin, Nagyszében

Rajz:

I. díj: Horvát Bettina, Gyergyóalfalu és Balogh Tímea, Marosludas
II. díj: Gránicsa Renáta, Gyergyószentmiklós,
Vágási Norbert, Segesvár
III. díj: Kiss Noémi Mária, Szamosújvár és Szántó Izabella,
Marosvásárhely

Egy holdfényes éjszaka kiosontam az istállóba, felnyergeltem a kiscsikómat, és elvagtattam. Amint elértem az erdőt, inamba szállt a bátorságom. Megveregettem a lovam nyakát, biztattam, motyogtam a fülebe, pedig én sokkal jobban féltem, mint ő. Hazaérve öleltem, csókoltam szüleimet s testvéreimet.

Pető Orsolya, Magyarhermány

Balogh Tímea Katalin,
Marosludas

A nyárádszeredai III. C osztály:

– Na, hadd lám, legényke, te milyen lovat hoztál a városba? Lalika nagy szomorúan elkezdte énekelni a már jól ismert népdalt: *Az én lovam, az én lovam fekete szőrű paripa. A négy lábán, a négy lábán arany patkó van rajta.*

Erre a dalra Parázs megrázta kétszer a kantárszárat, és egy gyönyörű fekete szőrű, aranypatkós paripává változott.

A bíró és a többi lovas nem győzött csodálkozni, de még Lalika sem. Így történt, hogy a Lalika költötte népdalnak és vágyának olyan ereje támadt, hogy azonnal valósággá változott. Ők nyerték meg a legszebb lónak járó zacskó aranyat. Lalika azóta is büszkén ül lova hátán huszár ruhában, és ezt énekl: *Az én lovam, az én lovam...*

Dániel Boglárka

Gráncsa Renáta,
Gyergyószentmiklós

Elindultam egy reggel megkeresni Királyvargányát. Felültem a lovam hátára, és a fülébe súgtam:

– Kedves lovam, repíts engem árkon-bokron át!

Paripám a Varázsnyárád vizétől úgy megerősödött, hogy egy szempillantás alatt az erdőbe ért.

– Kit keresel, édes lányom? – kérdezte Őzlábúr.

– Királyvargányát keresem, mert a világon egyedül ő tudja a vasárnapi levesemet megízésíteni.

A hét Farkastinoru szájnyalogatva várt ránk. Királyvargánya ott állt földbe gyökerezett lábbal. Paripám a két hátsó lábával úgy lerúgta a Farkastinoruk fejét, hogy azok a bosszúságtól menten megkékültek. Kiszabadítottam Királyvargányát.

A gombákból olyan finom levest rittyentettünk, hogy még a paripám is megnyalta a patáját. Ha Királyvargánya mérges gomba lett volna, az én életem is rövidebb lett volna.

Aszalós Hilda

Szántó Izabella,
Marosvásárhely

Kis Noémi Mária,
Szamosújvár

A siménfalvi III. osztály:

Paripám hátán
Vágtatok némán,
Patkója márvány,
Kantárja gyémánt.
Ezért egy csillag
Kísér utamon,
Mindenik csillog
Barna hajamon.

Vári Imre Lehel

Lovam hátán ballagok,
még a nap is felragyog.
Erdőn, mezőn vágtatok,
még a hold is felragyog.

Forgács Viktória Renáta

Van egy lovam,
Színe fakó,
Hátára ülni csudajó.
Mikor legelőszőr ültem,
Meglepődtem, kicsit féltem.
Azóta barátok lettünk,
Mint a szélvész,

úgy repülünk.
Molnos Botond

Vágási Norbert,
Segesvár

Lovam hátán, fenn az égen,
ülök én a sötétségben.
Lent a földön minden ember
alszik csendes éjjelen.
Én pedig a lovam hátán
nézem őket kedvesen,
lovam pedig fenn az égen
táncolgat a felhőkön.

Bálint Evelin Lujza,
Nagyszeben

A gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola II. A osztálya:

Ha lovam lenne...

...minden lovasversenyre beneveznék. Nem négy lába lenne, hanem öt, arany a szőre, villámból a patkója, és nem csúszna a jégen.

Kémenes Attila

...minden nap lovagolnék. És minden nap olvasnék neki. A neve Tornádó lenne. Minden hétvégén elmennénk lovasországba.

Fodor Máté

...ugratnék vele, és Csillagnak nevezném el. Megetetném, meg-itatnám, és lovagolnék rajta. Csillaggal és a családommal elmen-nénk kirándulni.

Bács Anna-Mária

Pici koromban folyton azt a szót mondtam, hogy ló. Egyszer anyu azt mondta apunak, hogy emeljen fel, és tegyen oda a ló fejéhez. De meglepődött! Mert úgy megöleltem, hogy csak na. Majd ha lesz lovam, mert egyszer lesz, nagyon fogom szeretni. Beta-nítom, és ő lesz a legjobb barátom!

Ferencz Zselyke

Volt egyszer egy erdő. Abban az erdőben temérdek állat élt, különösen vadlovak. Egy napon a lovak úgy döntöttek, hogy királyt választanak maguknak. Igen ám, de kit? Meg-látták Szilajt, a szelíd musztángot, és így kiáltottak:

– Ő, ő lesz a király!

Szilaj elfogadta a királyságot, és azóta ő a vadlovak ki-rálya.

Varga Tímea, Erdőfüle

Hosszú a hajam,
rövid a körmöm,
istállóban élek,
semmitől se félek.

Ferencz Anna,
Gyergyószentmiklós

Csata Orsolya,
Gyergyószentmiklós

Télen is lovagolok rajta,
s nyeret teszek a hátára.
Az erdőre vele megyünk,
hazafelé gyorsan jövünk,
bevisszük az istállóba,
szénát teszünk a jászolba.

Balla Katalin,
Gyergyószentmiklós

Lemhényi Laura,
Gyergyószentmiklós

Deák Beáta Klára,
Gyergyószentmiklós

György Erik,
Gyergyószentmiklós

A gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskola III. A osztálya:

Lovagol most Petike,
Jár a lova kedvébe.
Ügyeskedik a lovacska,
Jutalma a finom széna.

Elekes Péter

Kis lovamra hámot teszek,
Sarkantyúzom, egyre liheg.
Patkó nélkül el nem szalad,
Sörénye is vele halad.

Csibi Krisztina

Két kis lovam, ha fáradt,
odadobok nekik egy ágat.
Két kis lovam, ha fagyott,
kérik ám a jó zabot!
Két kis lovam, ha sokat
játszik a napon,
beviszem az istállóba,
s elaltatom.

Csata Nóra

Csergő Orsolya,
Marosvásárhely

A gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola IV. C osztálya:

Kecses, mint az őzike,
fekete, mint a felhőske,
száguldok, mint a villám vele,
a versenyt is megnyerte.
Ügetésben nagyon kecses,
és a futásban nagyon szeles.

Tankó Klaudia

Te gyönyörű, barna ló,
lovagolni rajtad jó.
Szépen ügetsz és jól futsz,
nyeríteni szépen tudsz.
Szép a szőröd, tiszta vagy,
az én drága lovam vagy.
Szeretlek és ápollak,
mindig tisztán tartalak.

Lázár Boglárka

Szabó Eszter, Marosvásárhely

Aranyszőrű paripám vágtat a fellegekben,
Jeges völgyek között könnyedén átröppen.
Vágtat mindenfelé, nyugatra, keletre,
Amikor hazatér, mindenki örvendez.

Berekméri István, Sáromberke

Szellő gyámoltalan lovacska volt. Egyszer beleesett a tóba. Arra járt egy medve, és kiszabadította.

– Gyere hozzám, lakjál velem! Úgy sincs senkim, se barátom, se gyerekem – szolt a medve.

Békében és barátságban éltek. Ám egyszer a medve megkívánta a lóhúst. A ló aznap megszökött. Azóta nem barát a ló a medvével.

Albert Edina Ewelyn, Marosvásárhely

Lovam, lovam, kis paripám,
fuss, mint a szél!
Meg ne állj, míg az akadályhoz
nem érsz.
Lovam, lovam, kis paripám,
pihenj le a fűbe.
Megérdemled a pihenést,
aludj, lovam, FÜRGE!

Szekernyés Péter,
Marosvásárhely

Csillag Alex,
Gyergyószentmiklós

Lovam hátán
nyekereg, nyekereg,
e kerge kantár
lovamé, lovamé.
Lovas, ki vezeted
e lovat, vigyázz,
mert kerge kantár
nyekereg, nyekereg.

Ferenczi Beáta,
Marosvásárhely

A marosvásárhelyi G. Coşbuc Gimnázium III. C osztálya:

Nekem nem lehetett lovam. Mindig egy kis hintalovon nyargaltam. Sokszor vittem falura néhány kockacukrot egy kiscsikónak, Tündérnek. Olyan fekete volt, mint az éj. Szeme gyöngyként csillogott. Tanítgattam, nevelgettem, etettem-itattam. Mikor megnőtt, már lovagoltam rajta. Így falun is volt lovam, és otthon is.

Péterfi Adrienn Tímea

Az erdő közepén a ló megkutyálta magát, és nem akart továbbmenni. Hiába csalogattuk almával, szép szóval, semmi sem használt. A ló gazdája elmagyarázta, hogy ilyenkor egyet kell csapni a hátsójára, és egy nagy „Csá”-t kiáltani. Ez működött. Nagyon jó érzés nyeregben ülni.

Az éjszakám is jó volt, mert azt álmodtam, hogy az osztályllyal a lovardába kirándulunk.

Dumbrăvean-Kátai Dávid

Szabó Tamara Blanka,
Marosvásárhely

Bogyó Noémi, Zabola

Györkovács Barbara,
Kézdiszentkereszt

Fényes nagyon a ló patája,
Azzal vágat a nehéz csatába.
Büszke vitéz üli meg a lovat,
Siettében a kardja után kutat.
De a kardját nem találja sehol,
Biztosan elhagyta a vágóban
valahol.
Így hát nem maradt más
neki hátra,
Kard nélkül ment a véres csatába.
Gáspár Boglárka,
Kézdiszentkereszt

A dési IV. osztály:

Volt egyszer egy ló, amelyik megszökött a gazdájától. Az úton találkozott egy kutyával, egy egérrel, majd egy veréssel. Azok is hozzá csatlakoztak. Amikor sötétedett, csomóba bújtak, és elaludtak. Reggel folytatták útjukat. Elérkeztek egy házhoz, ahol nem lakott senki. Ott laktak, amíg meg nem haltak.

Füstös István

Volt egyszer egy kis csikó. Naponta kiment a rétre, hogy friss fűvet hozzon beteg édesanyjának.

Egyszer, amikor visszaért, az édesanyja ott feküdt a földön élettelenül. Nagyon sírt a csikó, nem lelte örömét semmiben. Egyszer egy idegen csikó állt meg az istálló ajtajában. Összebarátkoztak.

Sok vidám napot töltöttek együtt, de az édesanyját soha nem felejtette el.

Socaciu Renáta Orsolya

Szabó Kincső Orsolya,
Székelyudvarhely

A margittai IV. F osztály:

2x10 az húsz,
Ennyi szép ló húz.
3x10 az harminc,
Amíg húz, hát baj nincs.

Jakab Kincső

Reggel korán ébredek,
Szivárvánnyal elmegyek.
Versenyre indulunk,
Első helyért harcolunk,
A dobogón

boldogok vagyunk.

Petvai Petra

Balázs Beáta Éva,
Szilágynagyfalu

Sörényét meg-megrázza,
kimegy a rétre,
szépen játszva, ugrándozva
figyel az anyjára.
Befut az istállóba,
leül a szénára,
egy kis idő múlva
elaludt a lovacska.

Adelevák Alexandra Dóra, Szilágynagyfalu

A szél lágyan fésülte a lovam haját,
Átrepültem vele az egész éjszakát.
Egy kis erdő szélén megállt a lovam.
Mi a baj, lovacska?
A lovam nem felelt, a száját tátva figyelt.
Ekkor előjött egy csodaszép kanca.
Aranyszőrű lovam megtalálta a párját.
Ezentúl már vele szelte az éjszakát.

Deák Alexandra, Szilágynagyfalu

Élt egyszer egy póni,
kinek neve Tóni.
Elmentek a bálba,
beálltak a táncba.
A kicsi póni elesett,
de nem lett baj, s nevetett.

Borbély Szilvia, Arad

Az ember legjobb barátja,
minden katona imádja.
Lehet szürke, pej vagy fakó,
a ló sosem hiábavaló.
Szép a fehér meg a fekete,
mert csillog rajtuk a nap fénye.

Szilágyi Noémi, Magyarlapád

A ló csendes, barátságos, szép állat. Szereti, ha emberek közt van, és ha futhat. Szeretik a gyerekek, amikor meglátják, mindig rá akarnak ülni. Nem jó, ha kifárad, mert megbetegedhet.

Madaras Szilvia, Kibéd

**Molnár Erzsébet,
Magyarlapád**

**Nagy-Kovács
Katalin,
Székelyszáldobos**

A zilahi S. Bărnețiu Iskola IV. B osztálya:

Volt egy ló, akit nem lehetett meglovagolni. Egyszer egy katonának sikerült meglovagolnia, és a ló megkedvelte. Egy sárkány megtámadta őket, lelökte a katonát, de a ló megrúgta a torkát, épp, mikor tüzet akart okádni, így megfulladt. A katona felugrott a ló hátára, és ellovagolt a Nap felé.

Kovács Roland

Egy szép napon kimentem a rétre Ráróval. Ráró nagyon örült, vágattunk a szép, zöld fűben. Egy kisfiú nagyon meg volt ijedve.

– Egy csörgőkígyó megcsípte a lovamat – sírta.

Raktam a lóra borogatást és gyógynövényt. A ló felvirult, s én hazakísértem a kisfiút.

Kádár Attila

Koszma Melinda, Mezőfény

A csíkbánkfalvi IV. B osztály:

Egyszer édesapámmal elmentünk az erdőre fáért. Felültem a ló hátára. Egy kicsit féltem, de biztatgattam, hogy menjen. Hirtelen megfutamodott, mert megijedt valamitől. Én is megijedtem, szorítottam a lábamat az oldalához. Ígérettem neki, hogy ha nem dob le, otthon kap cukros kenyeret és zabot. Mintha megértette volna, egyből megállt. Gyorsan leszálltam, és visszavezettem a szekérhez. Otthon vittem neki cukros kenyeret és zabot, amit jóízűen megevett.

Rusz András

Egy nap elindultunk apámmal szénáért. Hazafelé Pali, a nagy, fekete ló megriadt valamitől, megszökte magát, és a szekeret behúozta a sándba. Édesapám hazaküldött segítségért. Felsegített a ló hátára, én megfogtam a gyeplőt, és rácsaptam a lóra. Pali felkapta a fejét, megfutamodott, és hazáig vitt. Kerestem segítséget, visszamentünk, és kiszertük a sánctól a szekeret. Örültem, hogy a lovam segítségével segíthettem édesapámnak.

Tamás Csongor

Crețu Valentin, Kovászna

Volt egyszer egy csikó. Elfutott az erdőszélre, és az orrát megsúrta a süni tuskéje. Utolérte az anyja, s azt mondta: „Nem kell félni, semmi baj.” Villám ijedten tért haza az istállóba.

Boros Krisztina, Kraszna

A szilágysomlyói III. B osztály:

Hihetetlen érzés volt ott a magasban ülni. Körbe-körbe mentünk, a bácsi vezette középről, de olyan érzésem volt, mintha én magamtól lovagolnék.

Néhány kör után leszálltam, a ló lökdösött a hatalmas orrával. Azt mondták, hogy csak azoknak csinálja ezt, akiket megkedvel. Átöleltem a nyakát. Talán egy nap majd nekem is lesz egy ilyen szép lovam.

Kovács Márk

Minden nap egy keveset lovagoltam. Mikor már biztos voltam magamban, kimerészkedtem a rétre is. Este lecsutakoltam a lovam. Ilyenkor sokat beszélgettem vele. Nagyon szerette, ha gondozom.

Tőtös Kinga

Valki Roland Árpád,
Kraszna

Gál András,
Szilágysomlyó

A szilágysomlyói III. A osztály:

Két héten át esett az eső. Sok várost és falut elöntött a víz. Nagyon megsajnáltam a gyerekeket, akiknek mindenét elvitte a víz. Kezembe vettem a három legkedvesebb játékomat. Felültem Pejko háttára, és ezt súgtam a fülébe:

– Szállj velem oda, ahol sok gyerek maradt lakhely nélkül. Egy szempillantás alatt megérkeztünk a gyerekekhez. Én egy kislányt mentettem meg, aki egy fába kapaszkodva segítségért kiáltott. Játékaimat is neki adtam. Boldog voltam, hogy én is tudtam valakin segíteni.

Szász Szintia

Mezőn, réten vágatok,
Pejko vagyok, száguldok.
Hátamon nyereg csereg,
Benne ül az embergyerek.
Együtt megyünk a versenyre
Jövő héten, kedden estére.

Gál Péter Ákos

Van nekem egy fehér lovam,
Patája olyan, mint az arany.
Mindenki csak őt csodálja,
Nincs is párja e világba'.

Kis Krisztián

Nyegrán Zsolt

Gál Péter Ákos

A gyergyóalfalvi III. B osztály:

Hajnalban felkeltem,
A vásárba elmentem,
Szép lovat vettem,
A hátára felültem.
Lovacskám ezt nem bánta,
Sörényét jól megrázta,
Vidáman nyerített,
S mint a szél, elröpített.

Balázs Adrián

Lovam hátán a nyereg,
vele egyet ügetek.
Megülöm én, meg biz ám,
csodálkozik az apám.

Vad Zsuzsa

Lovam hátán ülök én,
kislány vagyok, nem legény.
Kimegyek a rétre,
ott lovagolok véle.

Nagy Ramóna

Pónilovam szelíd állat,
Azt szeretem, ha nem vágat.
Történt már olyan velem,
Hogy leestem,
s jót nyekkentem.

Laczkó Katalin

Miskolci Helga, Szabadka

Lovam hátán, jaj, de jó,
színe fehér, mint a hó,
fehér lovam vágat,
bele a legnagyobb sárba.
Fehér lovam már szürke,
gyorsan befut a csűrbe,
utánaszaladok gyorsan,
s lepucolom gondosan.

**Mircse Tamás,
Székelykeresztúr**

Jó lenne egy istálló
telis-teli lóval,
s csutakolni örömmel
sok-sok barátnővel.

**Nagy-Molnár Eszter,
Nagyvárad**

**Hajdu Csenge,
Sepsiszentgyörgy**

Nagyon szeretem a lovakat. Mindent gyűjtök, ami lovakkal kapcsolatos. Van egy nyeríttező, trappoló órám, amely ébreszt minden áldott reggel.

Mikor óvodás voltam, azért tetszett az egyik fiú, mert szülinapjára egy igazi pónilovat kapott. Édesanyám megkérdezte, hogy miért nem szeretem az okosabb fiút? Én azt válaszoltam, hogy azért, mert még lova sincs.

Pál Annamária, Brassó

**Măgurean David
Alexandru,
Héderfája**

**Boga Sarolta,
Csíkszereda**

Tordaharasztoni olvasóink:

Lovammal egyszer elmentünk világgá. Egy palotából katonák jöttek ki, a király elé kísérték.

– Azt hallottam, hogy kend a szomszéd falu legjobb lovasa. Győzze le a gonosz jégkirálynőt! – kért a király.

Elkezdődött a harc, legyőztem a jégkirálynőt. A király nekem akarta adni a lányát és a fele királyságát.

– Nem kérem a lányát, csak a királyságát, túl kicsi vagyok a házassághoz.

Jakab Loránd

Lovam hátán lovagolok, mint a szél,
Mindenféle lovat legyőzök én.
Vágatok a réten,
Megvédem én népem.
A királyomat szolgálom,
Egy lovagtársra vágyom.

Szócs Hunor

A szatmárnémeti Hám János Iskolaközpont III. B osztálya:

...Felnyergeltük a lovakat, és a kutyákkal elindultunk a farkasnyomok mentén. Hamar megpillantottuk a juhot marcangoló farkasokat. Ők is észrevettek bennünket, és eliramodtak. Utánuk eredtünk, közben előkészítettük az íjainkat, és egyszerre engedték el a húrt. Mind a három farkast leterítettük.

– Hét óra, felkelni! – mondta anya, és felébredtem ebből az érdekes álomból.

Pallai Hunor

Ianoş Abigél,
Szatmárnémeti

Lovacskát szeretnék
Kertecském szélébe,
Hús tó közelébe.
Vidáman nyerítsen,
Sörényét megrázza,
S ha kedvem lelem benne,
Lehajtsam fejemet
Pejkómnak hátára.

Szejke Máté

Ráró, Ráró, a paripám,
Hű, de gyorsan üget ám.
Nem is üget, hanem nyargal,
Nem is ló ő, hanem angyal.

Gerényi Máté

Pfeifer Melany,
Szatmárnémeti

Volt egy hintalovam, Palkó,
Annak hátán volt csudajó!
Röpültem én elé-hátra,
Vágtattam meseországba.
Megnőttem, iskolás lettem,
De hintalovam nem feledtem.

Tomsa Johanna, Málnásfürdő

Orosz Réka Mónika, Málnásfürdő

A csíkkozmási III. osztály:

Volt nekem egy fehér lovam,
Virított is, mint a hó.
Egy baja volt szegénykének,
Hályog nőtt a szép szemére.

Gábor Edvárd

Vasárnap különös do-
log történt. Mentem, hogy
adjak enni a lovamnak. Ki
szerettem volna lovagolni a
rétre, de láttam, hogy még
mindig le van feküdvé. Azt
hittem, hogy meghalt. Az-
tán láttam, hogy valami ki-
csi állat ott mocorog alatta.
Egy kiscsikó volt ott.

Gergely Ákos

Tamás Csongor,
Csíkszentgyörgy

**A nagybányai N. Iorga Iskola
IV. C osztálya:**

Lovam hátán vágatva,
Szelek szárnyán bandukolva
Versenyezünk a pusztával,
Fűvel, fával, nagyvilággal.
Felkelő nap melegével
Indulunk az új reménnyel.
Versenyzés az erősségünk,
Minden akadályt legyőzünk,
Ugratás, futás, ügetés,
Az mind-mind küldetés.

Tar Brigitta

Tiszta fűvet eszik,
Forrásvizet iszik,
Szereti a répát,
Még jobban az almát.
Fehér szőre csillog,
Patája meg villog.
A sörénye hosszú,
Gyönyörű szép, karcsú.

Szigeti Dóra

Rigó lovam szép paripa,
Szőre fényes, sima, barna.
Gondozom őt, ápolgatom,
Hálás érte lovam nagyon.
Szeretem, ha hátán ülök,
Séta közben jót fütyülök,
Megeszi a zöld rügyecskét,
Kiissza a friss vizecskét.
Imádunk együtt vágatni,
Mégis legjobb otthon lenni.

**Dankó Blanka Adél,
Nagybánya**

**Kelemen Tamara,
Gyergyószentmiklós**

Broštic Amanda, Monó

Lázár Gyula, Siménfalva

Gál Imre, Kovászna

**A szamosújvári
III. B osztály:**

Szilaj gyeplőjét fogom,
S vágatok át a dombokon.
Hosszú út van előttem,
De jó barát van velem.

Tasnádi Róbert

Hogyha lovam hátán ülök,
Jó kedvem van, és örülök.
Hogyha lovam szépen nyerít,
Minden ember reánk tekint.
Szép a lovam, szebb nem lehet,
Hogyha ugrik, jaj lesz neked.

Tecău Júlia Roberta

Az én lovam olyan édes,
Hét zsák zab után még éhes.
Ha a kovács megpatkolja,
Elfut, s elmerül a tóba.
Az én lovam olyan bátor,
Nyerít, s összedől a sátor.

Kiss Csenge

Lovon ülök,
Lovon hálok,
Lovon áldogálok.
Lovon mindent
megcsinálok.
Ha lóra pattanok,
attól elszálllok!
Egész testemmel
Vágtázok, vágtažok!

**Pál Karola,
Kézdivásárhely**

A nyárádszeredai III. B osztály:

Egyszer, régen élt egy ló. Úgy hívták, hogy Villám. Elment más me-
zőt keresni. Amint mendegélt, találkozott egy farkassal. Elfutott elő-
le, és végre talált egy mezőt, tele virágokkal, fűvel. A ló boldogan élt,
amíg meg nem halt.

Moldován Zsolt

Volt egy ló. Úgy hívták, hogy Dömötör. Egyszer, mikor húzta a sze-
keret, megbotlott egy kőben. A gazdája igen-igen megszidta. A ló vi-
lágga futott. A gazda nagyon búsult, mert Dömötör volt minden va-
gyona. Dömötör is bánta, hiszen jó zabot, vizet és legfőképp szerete-
tet kapott otthon. Visszament a gazdájához. A gazdája megörült, Dö-
mötör kapott zabot, és még most is húzza a szekeret, ha el nem fá-
radt.

Kacsó Andrea

Kiss Zsófia, Hármásfalu

Istók Anita, Kézdivásárhely

Kovács Szabolcs,
Körtvélyfája

A hármásfalusi IV. B osztály:

Réges-régen élt egy bátor, vitéz lovas, a lova telivér, ezüst a sörénye, fekete a szőre, hámjá meg kantárja tiszta arany.

A király levelet kapott a szomszéd ország királyától, hogy küldje el a legjobb katonáját, aki kiáll az ellenség ellen. A király elküldte a lovagot. A lovas győzött. A király neki adta a lányát, felültek a ló hátára, és elvágattak. Még azóta is lovagolnak, ha a ló nem csitkózott meg.

Gábor Csaba

Lillának az volt az álma, hogy találkozhatson egy pónival. Egy nap a réten segélykiáltást hallott. Arra vette útját. Hát halljatok csodát! Ott állt előtte az a póni, amiről álmodott.

– Nagyon fáj a lábam! – mondta a póni.

Lilla bekötözte. Összebarátoztak, s mindörökre barátok maradtak.

Molnár Tímea Noémi, Zsibó

Felnéztem az égre. Láttam, hogy Pegazus közeledik felém.

– Akarod-e meglátni Parajdot egész magasról? – kérdezte. – Ül fel a hátamra, és repüljünk!

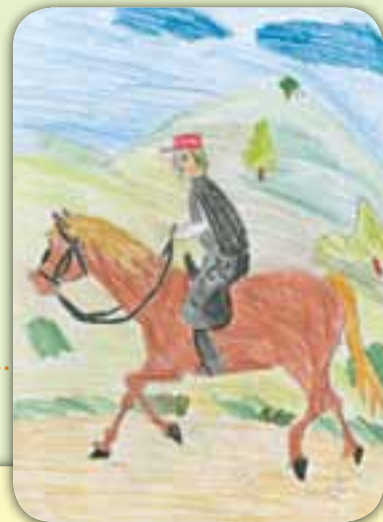
Láttam egész Parajdot. Orsit, hogy játszik Évikével, Mester Robit, hogy őrzi a lovait, a tanító nénit, hogy sietve lépked az iskolába, Timit, hogy Antóniával gumizik, Fülöp Robit, hogy ijesztgeti Sanyikát a tányéarcával, amit kézimunka órán készítettünk, Mercit, hogy tologatja a kistestvérét a babakocsival, Botit, amint kínlódik begyakorolni furulyával a hangokat, meg minden parajdit.

Sebestyén Dósa Réka, Parajd

Régi vágyam egy paripa barnásszürke sörénnyel, sötétbarna nyereggel. Fekete a farka, pompás a nyaka, ez az én álmom, vágatok szép paripámon.

Péter-Jani Bianka,
Kalotaszentkirály

Rigó Szabina Szidónia,
Székelyzsombor

A tordai III. B osztály:

A lovam a legjobb barátom. Féltett kincsem, mert nagytatám ajándéka, aki már nincsen. Egy napon láttam, hogy nem érzi jól magát. Megdörzsölgettem a hátát, a fülét. Hirtelen megszólalt:

– Kiscsikóm születik.

Nagyon megörvendtem. Tudtam, hogy a kedves lovam jó anya lesz. Az állatok jó szülők: nevelik, ápolják, táplálják, és jóra tanítják utódjaikat.

Izgatottan várjuk a kispaci születését. Már nevet is találtunk neki: Csillag.

Pethő Róbert

Négy kis patkó szépen koppan,
Sörénye a szélben lobban,
Nyerít is ő boldogan,
Mikor nevét szólítom.

Fodor Noémi

A jeddi IV. A osztály:

Ló nyeregben, ló versenyen,
futkározik vad szelekben.
Nagyot ugrik, hosszan szalad,
a csapattól le nem marad.
Futnak, futnak, elfáradnak,
egy kis mezőn elbágyadnak,
másnap reggel felébrednek,
lábra állnak, és elmennek.

Moldován István Sándor

Sztoika Erzsébet

A lovacska szeme nagy és kerek,
Szereti, ha simogatják puha kezek.
Nyühít és nyerít, ágaskodik lábra,
Kedvenc csemegéje a szép, piros alma.

Lengyel Helén Ágnes

Kisütött a napocska,
elolvadt a havacska,
kifagyott a tavacska,
s most füvet eszik
a lovacska.

**Pataki Szilveszter,
Nagyenyed**

**Tempfli Kristóf,
Mezőfény**

Lovam hátán, pirosan,
Lovagolva boldogan,
Elértünk egy folyóhoz,
Vizet vittem lovamhoz.
Lovam hátán, pirosan,
Hazatértünk gyorsan,
Megköszöntem lovamnak
Ezt a szép napomat.

Szenes Eszter, Kolozs

Az ivói II-IV. osztály:

Egyszer volt egy bika meg egy ló. Nem tudták eldönteni, hogy ki az erősebb. Arra gondoltak, hogy összemérik az erejüket. Mindkettő készült a versenyre. A bikának éles szarva volt. Sajnos, a bika lett a győztes!

Péter Anita

Egy nagyságos herceg feleségül vett egy gazdag királynőt. Született egy fiúgyermekük. Telt-múlt az idő, a fiú kísértelt a tópartra. Ott talált egy gyönyörű lovat. Úgy ragyogott a szőre, mint a csillagok. Felült a ló hátára, és vágatni kezdett. Még most is vágat, ha meg nem unta.

Székely Andrea

**Lakatos Levente,
Jobbágytelke**

A jobbágytelki I-III. osztály:

Ló hátán nyereg,
Ló lábán patkó,
Ló fején fül,
Ló farán farok.
Ez már biztos.

Fülöp Renáta

Patkó koppan, nyereg sercen,
A lovak indulásra készen.
Nálunk jobb csapat nincs,
Mindenben együtt,
Lóháton együtt,
Nyeregbe most fel!

**Kristóf Kinga Barbara,
Erdőszentgyörgy**

Nyerget nyergel
Nyergestetőn.
Nyerítve nyúlík
nyílhegy teste,
nyeregben ülve
nyerni szeretne.

Lakatos Levente

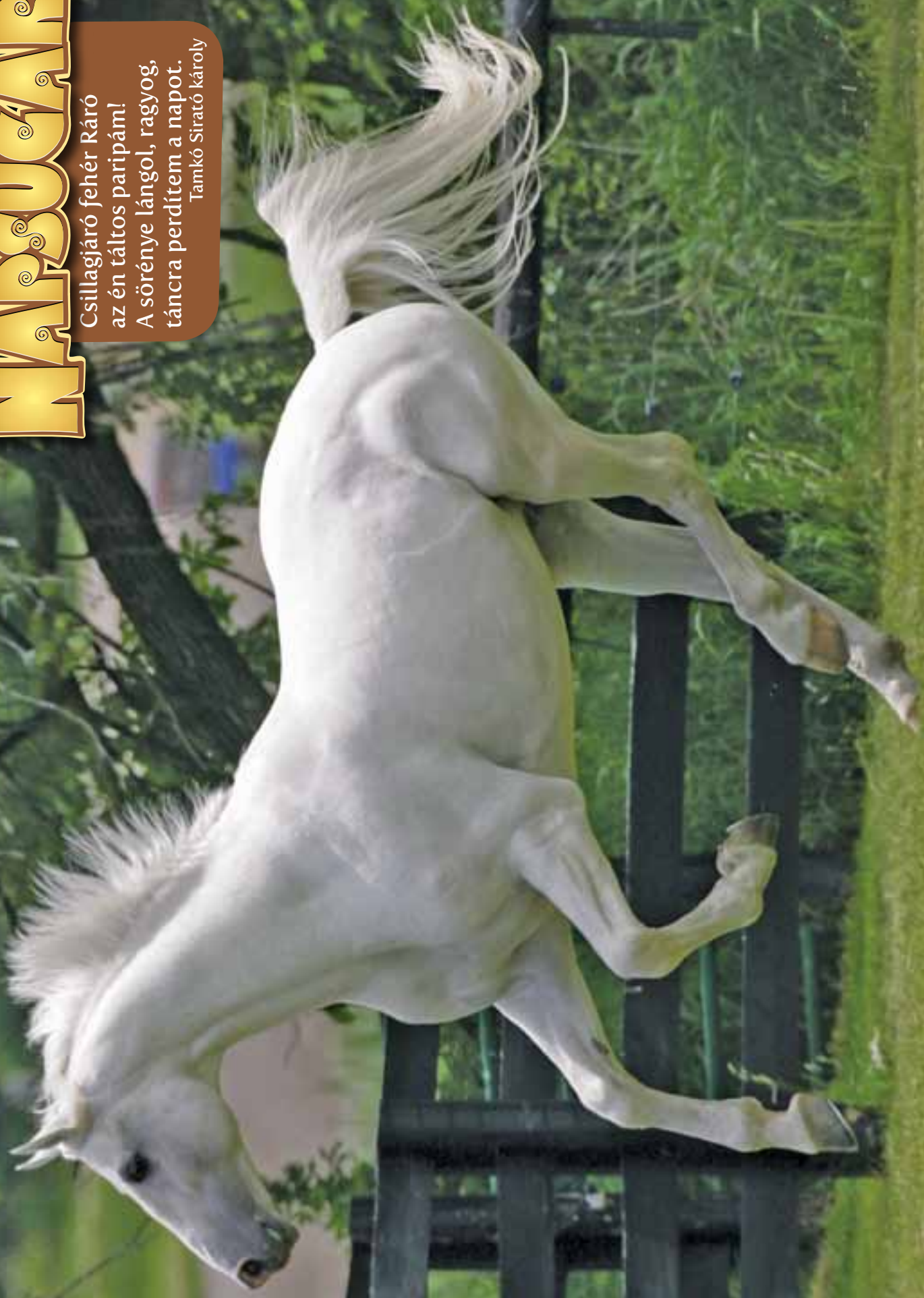

Kutos Levente, Kolozs

NAPSUGÁR

Csillagjárom fehér Ráró
az én táltos paripám!
A sörénye lángol, ragyog,
táncra perdítem a napot.

Tamkó Sirató károly

Lovak

A lovak ősei sok millió évvel ezelőtt a mai Észak-Amerikában jelentek meg. Akkoriban Észak-Amerikát földhíd kötötte össze Észak-Ázsiával. A lovak ősei ezen vándoroltak át Ázsiába. További fejlődésük Euráziában ment végbe. Amerikába majd csak az európai bevándorlók vitték be újra a lovat. Az indián filmekben szereplő vadlovak, a musztángok tehát nem valódi vadlovak, hanem az emberi felügyelet alól megszökött, elvadult házilovak.

Igazi vadlovak ma már csak kis számban élnek Belső-Ázsiában. Ezeket – a mongolok adta nevük szerint – takinak hívják.

A mai házilovak két típusból fejlődtek ki: a keletiből és a nyugatiból. A keleti, melegvérű fajták nemes testtartású, karcsú, kitűnően futó lovak. Ide tartoznak az úgynevezett arabs telivérek. A nyugati, hidegvérű fajták nehéztestűek, lomhák, tehervontatásra használják őket.

A magyar lovas nép. Őseinknek elválaszthatatlan, megbízható bajtársa volt a ló. Különösen nagy becsben álltak a hófehér lovak. Erre utal A fehér ló mondája és a Fehérlófia című népmese. A táltosok a legkedvesebbet, olyan fehér lovat áldoztak a Hadak Úrának, amelynek a hátán még nem volt nyereg. A Feszty-körképen Árpád fejedelem fehér lovon vezeti seregét.

Később a magyar lovas katonáknak, a huszároknak európai híruk volt. A csata kiemelését nemegyszer a huszárok fergeteges rohama döntötte el. Napjainkban a hortobágyi csikósok bemutatója turisztikai látványosság.

A magyarok a lótenyésztésben is élén járnak. A nóniusz és a gidrán magyar lófajta messze földön ismert. A lóversenyek

CSILLAG ISTVÁN rajza

egykori verhetetlen csillaga Kincsem és Incitató, a mai pedig Overdose.

A ló okos állat, kitűnő az emlékezete. Nyugodtan alhat a lovas a nyeregben vagy a kocsis a bakon, lova a legsötétebb éjszakában is hazatalál. Megjegyzni, hogy a szokásos úton hol szokott a gazda megállni. Kellemetlen helyzetbe került az a lelkész, aki egy olyan embernek a lovát vette meg, aki szeretett a pohár fenekére nézni. A ló mindig pontosan megállt a kocsmá előtt, és nem akart továbbmenni, amíg gazdája be nem tért a kocsmába.

A múlt század elején nagy hírnévre tett szert a „gondolkodó ló”, az „okos Hanzi”, egy német gazda lova, amelyik tudott összeadni, kivonni, szorozni. Feltették neki a kérdést: mennyi 3×2 , és a ló hatszor dobantott a lábával. Persze nem volt „matematikai zseni”, csak kitűnő megfigyelő: gazdája akaratlan rezdüléseiből olvasta le, hogy mikor kell „leállni”. Ha a gazda sem tudta a választ, hát akkor szegény Hanzi csak dobantott és dobantott, nem tudta, mikor kell abbahagyni.

Kiskópé Milyen színű ló a deres, a pej, a kese, a hóka?

Márciusi megfejtés: A pekári Közép- és Dél-Amerikában, a varacskos disznó Afrikában él. Nevét a fején levő bibircsókokról, szemölcsökről kapta. **Díjat nyertek:** Bocskay Iringó, Segesvár; Józsa Eszter, Torda; a nyáradszeredai III. C és a magyarhermányi IV. osztály.

Rejtvény-pályázat

Kányádi Sándor versének hiányzó két sorát vagy a lovas közmondást várom mindazoktól, akik a májusi pályázatra szeretnének benevezni.

Ángya-Sipos Stefánia, szilágysomlyói olvasónk társat küldött nekem, hogy ne legyek magányos. Igazán bájos! Köszönöm szépen!

A Rejtvénykirály

VÍZSZINTES

1. Az idézet első sora
9. Tolnai Ottó névjegye
10. Rátóti magánhangzói
11. Zsendülni kezd!
12. Értékes szörméjű, menyét-féle állat (NYÉRC)
14. Óriáskígyófajta
15. Középen tolat!
16. Létezik
17. Répás Éva névjegye
19. Ilyen volt a vándorszínészek szekere
20. Sikítani kezd!
21. Magyar kisváros (ASZÓD)
24. Felső végtag alsó része
26. Őrzővég!
27. Az egyik kontinens
29. Kozma Olga névjegye
30. Fohász
31. Gólok mássalhangzói
33. Nem emide
35. Az ín fájdalmas meghúzó-dása, népiesen (ÍNPÓK)
37. Nagyon jó, rövidítve
38. Lőfegyvert használ
39. Édes, ha becézik
40. Pap Éva névjegye

FÜGGŐLEGES

1. Netán mássalhangzói
2. Ügyességi játék (YOYO)

3. A tetejére pakoló!
4. Fertőző fészek a szervezetben
5. Heti magánhangzói
6. A piros, a kék is ez
7. Napszak
8. Elmélet idegen szóval
13. Kést fenő
14. Férfi (bizalmas kifejezés)
16. Végül ivó!
18. Az idézet második sora
20. Indián trófea
22. Szomjas, régiesen
23. Hölgy, úrnő
25. Barnaszén
28. Zavarni kezd!
30. Öreg
32. Pajkos, rosszcsont gyerek
34. A Maros testvére
35. Irsai Dénes Ödön névjegye
36. A tiszta ég színe
39. Feszítőeszköz

VAJNÁR ILONA rejtvénye

Zabla helyett elég volna egy kötőfék,
.....,
.....

Szórén ülném én meg,
s tudom, egy jó szóra még a tengeren is egyből átugorna.

Gáspár Boglárka,
Kézdiszentkereszt

Nyertesek

A márciusi REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: *Oh, szabadság, hadd nézzünk szemedbe!* **Nyertesek:** Nagy Arnold, Küküllővár; Páll Tímea, Petrilla; Biluska Dávid és Zsolt, Kolozsvár; Hajdú Tamás, Hilib; a gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskola II. B, a székelyudvarhelyi Bethlen Gábor Iskola III. A osztálya; a kecseti III. osztály.

Czéczei Viktória,
Szilágypanit

1	2	E	3	4	5	T	6	7	8	E
9			10				11			
12		13				14				
	15				16				17	
18	S		19		H			20		
21				23		24	25			
26				27	28					Á
29			30				31		32	
33		34				35				36
37		38			39				40	
TY				E				N		

A felső ábra hárombetűs mezőit rendezd át az alsó tábla megfelelő formáiba úgy, hogy a betűket összeolvasva egy közmondást kapj.

Kiss Csenge,
Szamosújvár

N	D	N	A	Z	D
N	F	O	K	L	T
É	J	Á	N	E	É
G	Á	Ó	A	A	K
					É
K					
			É		
		O			

– Fantasztikus mutatványt láttam tegnap a cirkuszban. Az artista a ló hátán ide-oda buk-fencezett, aztán a hasa alá csúszott, majd a nyakába csimpaszkodva vissza.

– Nem nagy dolog! Én is ezt csináltam az első órán, amikor lovagolni tanultam.

Két skót beszélget:

– Tudod, miért teszek csak a fél csizmámra sarkantyút?
– Miért?
– Mert rájöttem, hogy ha a ló egyik oldalát megsarkantyúzom, a másik oldala is automatikusan elindul.

A lovasiskolában az ugrást tanítják. Az akadály előtt a ló megtorpan, a lovas nagyot repül.

– Nem rossz – mondja neki az oktató –, de legközelebb a lovat is vigye magával...

A rendőrnek gyanús, hogy lótolvajjal áll szemben, ezért megállítja:

– Honnan van ez a ló?
– Hát az úgy volt, hogy amint mentem hazafele, az úton feküdt egy ló. Gondoltam, ha a fejénél kerülöm meg, megharap. Ha a faránál, megrúg. Úgy döntöttem, hogy átlépek. Hát nem felállt az a gebe!?

– Ki az abszolút lusta lovag?
– Aki felmenti magát a lovagi torna alól.

– Mi lesz a páncélos lovagból, ha átmegy rajta az úthenger?
– Lemezlovas...

Találd ki!

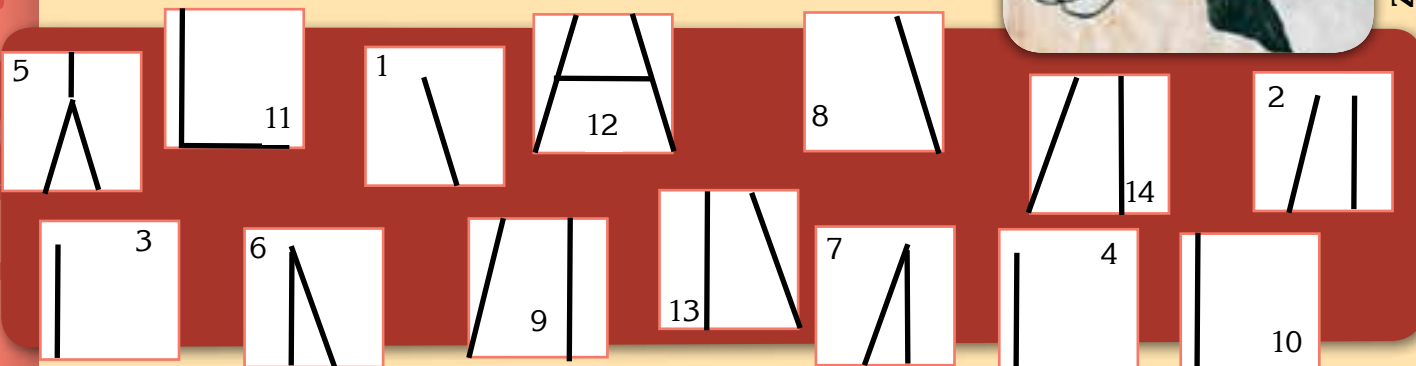
1

Másold át a vonalakat a négyzetekből az üres hátlóba, és megtudod, mi a rajzon látható ló neve.

Zsura Andrea, Árpád

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14

Kovács Márk, Szilágysomlyó

2

A két ló ugyanabban az istállóban lakik. Hány fehér és hány pej ló lakik egy fedél alatt?

Feleannyi pej szomszédom van, mint fehér.

Farkas Gergő, Marosvásárhely

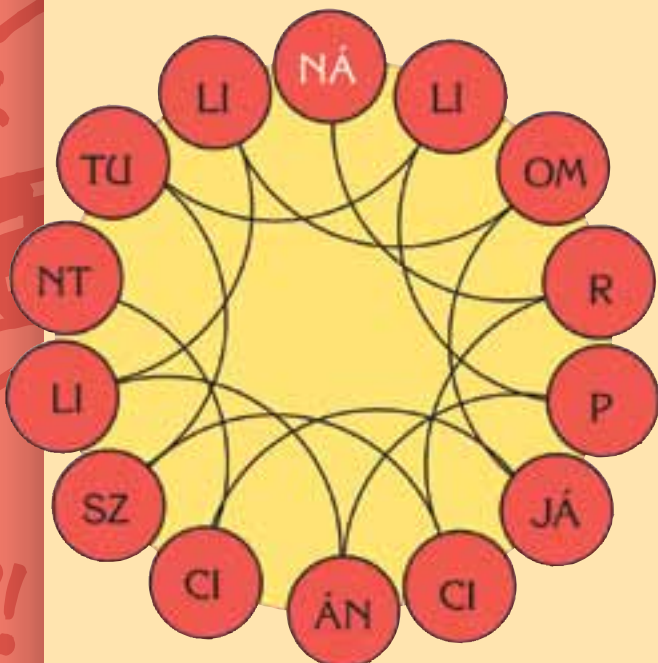
Pontosan ugyanannyi fehér lakótársam van, mint pej.

3

Négyféle virág is van a csokorban. A körívek mentén haladva olvasd sorba a betűket, betűcsoportokat.

– Köszönöm, kisunokám, a gyönyörű csokrot, de igazán nem kellett volna, hiszen a kertem tele van szebbnél szebb virággal.
– Csak volt, nagy, csak volt...

Áprilisi megfejtések

6.

- Rügyfakadás
- Húsvét
- Feltámadás
- Locsolók
- Piros tojás
- Káposzta
- C

Ti küldtétek

4

Aknai Richárd, Magyarlapád:

1. Nem rosszul 2. Időmérő 3. Anya párja 4. Nemes Nagy Ágnes névjege 5. Angol igen 6. Fának a „karja” 7. Nem ilyen, hanem ...

1		L		
2	Z			
3				
4			Z	
5				Ű

1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			Š

5

Deák Gellért-Gedeon,

Kovászna:

1. Erdei gyümölcs 2. Egyik világrész 3. Isten fia 4. Világjáró 5. Takarítóeszköz

6

Sándor Tamás,
Maroskeresztúr:

1. Lopakodik 2. ..., retek, mogoró 3. Férfinév 4. Napraforgómagból nyert főzőanyag 5. Ének, dal 6. Ki-be járunk rajta 7. Hordozó 8. Becézett István 9. Van ideje 10. Sem apja, sem anyja 11. Ipari létesítmény

1	S		
2			
3		Z	
4			
5			
6			
7		V	
8			
9	Á		
10			
11	Y		

Maszat Művész

Havonta
3 díjat
Szeptember 12

Híres francia festők találták ki, po-intillizmusnak (ejtsd: poentillizmus) nevezték el (point = pont franciául): a színeket nem a palettán keverték, hanem a képen egymás mellé tett, különböző színű pontokból alakult ki a kívánt árnyalat. A sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola V. D osztálya már kipróbálta, most rajtad a sor. Úgy lesz érdekes a kép, ha egy-egy felületet 2-3 színnel pöttyözől.

A februári feladat alaposan megmozgatta a fantáziátokat, és kiürítette a gombosdobozokat. **Díjat nyertek:** Nagy-Kovács Katalin, Székelyszáldobos (1); Zágoni Nóra-Erika és Albert Kinga, Dés (2); Pécsi Noémi, Marosvásárhely (3).

Tartán Helga Judit,
Sepsiszentgyörgy

1

2

3

Szólj, szám!

1. **Nyelvünk kincsesbánya.** Hányféleképpen szólíthatjuk az édesanyákat?

2. **Nyelvünk játék. Szíjjártó Margit, nagyváradai tanítónő** rejtvényébe neveket kell beírnotok vízszintesen, úgy, hogy az I mindig „beljebb” kerüljön. A függőleges oszlopokban nem alakul ki szó, de egy oszlopban ugyanaz a betű ne szerepeljen kétszer.

I					
	I				
		I			
			I		
				I	
					I

Márciusi megoldások: 1. *Ezután jobban figyelek. Készülj, ez után te következelsz. Két évvel ezelőtt ismertem meg. Ez előtt nem is hallottam róla. Beteg, emiatt hiányzik. E miatt a fiú miatt késünk. Segítetek, efelől biztos lehetsz. E felől a könyv felől érdeklődik.* 2. *nincs hiba benne: hibátlan, pötytyők vannak rajta: pötytyős, fészüli magát: fészülködik, mást kér meg, hogy leírja: leírhatja, Aradon született: aradi, tavaszi hangulatú: tavaszias, szekérral, lóval együtt: szekeresből lovastól.* 3. *Fával kapcsolatos foglalkozásnevek: asztalos, ács, kádár, bognár, kerékgyártó, hangszerkészítő, fa-, gerenda-, zsindegy-, kopjafa-faragó, faesztergályos.* **Nyertesek:** **Fülöp Tihamér Balázs**, Székelyudvarhely; a **nagyváradai Juhász Gyula Iskola III.**, a **szászrégeni P. Maior Iskolaközpont IV. B;** a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola II. A** osztálya.

• **Válaszok Kószabósza márciusi kérdéseire:** A gyufát Irinyi János találta fel. Régi asztalosszámok: 1. bárd, 2. fejsze, 3. nyeles véső, 4. vinklívéső, 5. bicska, cifrázó éllel, 6-7. betűvágó, 8. nagy fűrész, 9. kézi fűrész, 10. vonó, 11. fakalapács, 12. gyalu. A képrejtvény megfejtése: kalapács. A címerbe ács-szekercét rajzoltak. A vasszeg nélküli bútort ékek, facsapok, facsavarok, faszegek, enyv tartja össze. A ládafia kis rekesz, fiók a láda oldalában. A hozományosládát kelengyeládának is hívják. **Nyertesek:** **Baróthy Deborah**, Dicsőszentmárton; **Kulcsár Bettina**, Zilah; **Firtos Flórián**, Székelykeresztúr.

Levelező

• Hogy minél több gyermekmunka bekerülhessen a májusi Napsugárba, ebben a hónapban Kószabósza és a Nagy ma-

gyarok oldalait átengedtük a Lovas-pályázatnak és az édesanyákat köszöntő, csodaszép kézimunkáknak, írásoknak, rajzoknak. Köszönjük, hogy nemcsak „külső munkatársaink”, hanem velünk mindent megbeszélő barátaink vagytok: **Lőrincz Richárd**, **Dénes Arabella**, Szilágyfőkeresztúr; **Bai Eszter Elza**, Szilágypanit; **Dicső Dorottya**, Szatmárnémeti; **Szegedi Bettina**, Zilah; **Nagy Gerda**, Gyulafehérvár; **Péter-Jani Bianka**, Kalotaszentkirály; **Crăciun-Baja Emőke**, Végvár; **Orbán Ákos**, **Máthé Balázs**, **Kicsi Kincső Kriszta**, Kézdivásárhely; **Szabó Tamara Blanka**, Marosvásárhely; **Szabó Laura**, Hilib; **Papp András Mózes**, Egri; **Kovács Hanna**, Zabola;

Halász Orsolya, Rév; **Kiss Csenge**, Szamosújvár; **Kakucs Henrietta**, Erdősztgyörgy; a **marosvásárhelyi 7-es Iskola III. D**, az **Al. I. Cuza Gimnázium III. E és F**; a **nagybányai N. Iorga Iskola IV.**; a **szatmárnémeti Művészeti Líceum IV.**, a **Bălcescu-Petőfi Iskola II. C**, a **M. Eliade Iskola II. F**; a **négyfalusi G. Moroianu Iskola II. C**, a **Zajzoni Rab István Líceum III. IV.**; a **szászrégeni A. Maior Gimnázium III. B**; a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola II. A, III. C, IV. B**, a **Kós Károly Iskola III. A**; a **kézdivásárhelyi Turóczi Mózes Iskola II. A**, a **Petőfi Sándor Iskola III. B**; a **brassói 15-ös Iskola III. D**; a **csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola III. C** osztálya; a **szilágypaniti II-IV.**; a **szilágysomlyói III. A és B**; a **szilágycsehi IV. A**; az **erdőfüle III. és IV.**; a **vámfalusi V. C**; a **magyarkirályfalvi II-IV.**; a **kovásznai IV. A**; a **tordai III. A és B**; a **csíkközmási III.**; a **kökösi II. és III.**; a **kézdiszentkeresztii III.**; az **erdősztgyörgyi IV. B**; a **székelyszáldobosi IV. B**; a **székelyszentléleki I-III. osztály**; **kolozsi, ivói, választói, madéfalvi olvasóink.**

• **Stepca Rita Anita tanító néni** elküldte nekünk a **halmi IV. C osztály** ünnepi műsorait és kézimunkáit megőrkítő képeket. Ezen a felvételen Március 15-ére emlékeznek a kis közösség.

• **Kőrösi Mária tanító néni** volt a főszervezője a **Szalárdon** megrendezett **Petőfi Sándor Körzeti Szavalóversenynek**, melyen közel 50 gyermek vett részt. A **Pető Csilla** országgyűlési képviselő által elnökölt zsűri **Kocsis Gyula** hegyközszenzimrei, **Vasadi Marian** paptamási és **Szilák Zoltán** szalárdi tanulóknak ítélte oda a **Napsugár különdíját**.

• Sok-sok **Szivárvány-** és **Napsugár-olvasó**, nevelők, szülei és nagyszülei együtt énekeltek szülőfalujuk legszebb népdalait a **Szentegyházasfaluban** megtartott **XIII. Homoródméti Népdalvetélkedőn**.

• A **Képek Dicső Múltunkból** történelmi vetélkedő idei témája, a '48-as szabadságharc 8 megye 27 iskolájából mintegy 400 gyereket, 52 tanítót és tanárt mozgósított. A **Napsugár különdíját** a nagyváradi **Gál Richard**, **Hegedűs Gergely** és **Balajti Adrienn**, valamint a paptamási VI. osztályos „**Vitézek**” nyerték – számoltak be a **nagyváradi szervezők**, **Balajti Annamária**, **Barta Szilvia**, **Fándly Enikő** és **Stanca Melinda**.

• Az idén 3. alkalommal rendezték meg a „**Lugosi Mihály**” **Szépolvasó Versenyt**. Az egész Bihar megyét, sőt több magyarországi települést is felölelő döntőre 64 pedagógus 94 diákja jelentkezett. Még magyar-kakucsi versenyző is volt, bár a településen nincs magyar nyelvű oktatás – tudtuk meg **Létai Andrea Hajnalka** élesdi tanító nénitől.

• **Kiss Daniela tanító néni** osztálya a **szászrégeni Petru Maior Iskolaközpontban** „élő” történelemórán vett részt. Betoppant hozzájuk ősmagyar ruhában **Halmágyi Attila bácsi** és a kislánya, **Ajna Édua**. Meséltek ősaink viseletéről, életmódjáról, harcászatáról.

Itt születtem

Erdővidék „füle”

A dobói Csonka-templom

A 100 éves református templom

A templomkert kopjafái

Erdőfüle Kovászna megye észak-nyugati részén fekszik. A Kormos-patak völgyének legfelsőbb faluja. Bardoccal, Székelyszáldobossal, Olasztelekkel együtt alkotják Bardoc községet.

Elnevezésére – Orbán Balázs szerint – a falu fül alakú fekvése adott okot. 1770-ben a bardoci születésű tudós pap, Benkő József így írt Erdőfüleről: *„Minthogy ez a falu éppen a felső vég helyében esik Erdővidéknek, Fülének kétség kívül azért neveztetett.”*

Legrégibb írásos említése 1540-ből való FWLE vagy FYLE alakban. E helységnév változatai Füle (Szlovákia), Füle (Magyarország), Maros és Kolozs megyében Füleháza, Fületelke. Füle a testvértelepülésünk.

Szülőfalunktól néhány kilométerre feküdt Dobó, a középkorban elpusztult székely település. A Dobó-kápolna oromfala ma is áll. A tatárdúlást túlélők Fülében kerestek menedéket. Leszármazottaik a Dobai, Csog, Sugár, Fosztó nevű családok, de a helynevek is beszédes bizonyítékok: Csonka-templom, Kápolna-bérce, Báró-háza.

Erdőfüle középkori templomát 1897-ben lebontották, ekkor sajnós a Szent László legendáját ábrázoló freskók elpusztultak, de megmaradt a XV. századi gótikus harang.

A kopjafa állítás élő hagyomány falunkban. A templom-téren áll a honfoglalás millicentenáriuma készített emlékkopja, a világháború áldozatainak és a helybeli vashámor puskaművesének, Nagy Józsefnek az emlékére állított kopjafa.

A környék vaskőféleségeit egykor feldolgozó „vasgyár” épületeit 1848 decemberében Heydte császári kapitány leromboltatta, mivel Gábor Áron itt ágyúgolyókat öntött.

A millenniumi emlékmű

A falu központjában áll a turulmadaras millenniumi emlékmű, Kósa Bálint olaszteleki művész munkája.

Erdőfüle határában virít Pünkösöd táján a csillagnárcisz vagy kankósvirág. A Kankóskert védett terület.

A Kormos-patak völgyét követve észak felé az ásványvízforrások (borvizek) sokasága, a sűrű erdők sejtelmes hangjai kísérik a patak forrásvidékéig.

Az új óvodában és a két iskolapépületben 50 óvodás, 57 elemista és az V–VIII osztályban 47 gyermek tanul. Az I–IV. osztály a felújított, emeletes, világos Alsó iskolába jár. Az ovisokkal együtt jól megférünk a közös udvaron.

A tanulás mellett versenyeken veszünk részt, barkácsolunk, műsoros előadásokat tartunk minden ünnepen.

Iskolánkban működik a Dobó néptáncsoport és a Nárcisz furulyacsoport. Az előadásokon székelyruhát viselünk.

Szeretjük, ápoljuk hagyományainkat, köztük népdalainkat és nagymamáink kézimunkáit is.

Élő népszokás falunkban a kaláka, lakodalomkor az útelkötés, ha a menyasszonyt idegen faluba viszik, a szüreti bál. A lovas legények után szekéren ülő lányok következnek, végigjárják a falut énekelve, a bíró tréfás mondókával hívogatja a falu lakóit az esti bálra. Farsangkor szokás a kecskejáratás.

Autóbuszos kirándulásainkon bejárjuk Erdélyt. Már kétszer használtuk a Napsugár belépőnket.

Itthon a Kankós-kertbe, a Kuvaszó-patak vízeséséhez, a Lucs láperdő fekete tőzegiszapja által sötétre festett Kormos-patak völgyébe szoktunk kirándulni.

A Kormosba ömlő sok kis hegyi patak, a pisztrángos tó, a borvízforrások, a lombhullató erdők télen-nyáron vonzzák a természetkedvelőket.

A www.erdofule.ro honlapon is betekintést nyerhettek kicsi falunk mindennapjaiba.

**Összeállította
BALÁZSI ILONA tanító néni
és a negyedik osztályosok.**

Az I–IV. osztály apraja-nagyja

Csillagnárcisz vagy kankóvirág

Nagymamáink kézimunkái

A Dobó néptáncsoport

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy tengerész (9.)

Ölelte a kapitány a befőttesüveget, szorosán, és bele-belesuttogta az üvegbe:

– Narancshal, te egy hőstettet vittél véghez.

Narancshal ebből nem sokat értett, gondolta, valami különös tengerésznyelven kezdett beszélni a kapitány nagy rátalálás boldogságában, s mivel ezt a nyelvet nem értette, elkezdett mesélni:

Volt egyszer egy narancsszínű hal.

Élt a nagy tengerekben, sok más hal és egyéb tengeri mindenfélék között, úszhatott, bukfencezhetett, amerre szeme látott, bármerre. Ő volt a legkisebb minden halak közül, és ő volt minden halaknak a királya. Nem volt koronája, nem volt palástja, trónja sem, csak egy rollere, azzal száguldozott tengernagy birodalmában.

Ha úgy hozta királyi kedve, akkor a víz mélyén rollerezett, ha másképp, akkor a hullámok tetején.

Voltak hullámok, amelyek óbégattak, hogy jajjaderekam, jajjaderekam, gurulj le kedves király, burrogy odébb, nehéz téged tartanunk.

Aztán voltak másféle hullámok, amelyek hahotázni kezdtek: jujujujj, ne rollerezz, kedves király, az orrunkon, hasunkon, csiklandozol, ahogy itt karikázol.

Történt egy nap, hogy a rollerezésben elfáradt narancsszínű hal, a király annyira bágyadt volt és erőtlén, hogy nem kelt fel az ágyából.

De felkelt az ő népe, a tengeri halak és tengeri mindenfélék, és amikor felkeltek, épp beleúsztak, belebotlottak egy nagy halászhálóba.

A nagy halászháló kiemelte őket, vitte, hajóra tette, vízzel telt üvegdobozokba zárta, és meg sem állt velük az állatkertig. Ott laktak azontúl a nagy akváriumban, tátogták a szomorút, ki magukból.

A narancsszínű hal, a király népe nélkül maradt, csak ült, és nézte az üres tengert, annak nagy, sima ürességét.

Nem rollerezett, nem bosszantotta, nem kacagtatta a hullámokat. Sokáig ült így.

Aztán elindult, hogy megkeresse az elröböltakat.

Felkérözett az első arra járó hajóra, és barátja lett a hajó kapitányának – fejezte be Narancshal.

– De hát nem mondtad, hogy te király vagy! – szölt a kapitány Narancshalhoz. És amikor először voltunk az Állatkertben,

nem mondtad, hogy őket keresed, hogy ki akarod őket szabadítani – értetlenkedett a kapitány.

– Mert titok volt, az én titkom – tátogta Narancshal.

Fenn csillag-orsón
szövik a sorsot,
lenn hús habokon
vezetik a ladikot,
kis hal, nagy hal
előtte, mögötte.

Weöres Sándor

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Pusztakő

Toronzobám lakatlan,
Ajtaján most lakat van.

Tornyom neve Pusztakő,
Tetején zöld moha nő.

Kulcsa itt a nyakamban,
Csak két hétig lakatlan.

Csinosítom elsején,
Kifestem a belsején,

Ünneplőbe öltözöm,
S másnap be is költözöm.

DÖME ZSUZSA

Időzavar

Tavaly, tegnap és a holnap –
ugye, réges-régen voltak,
olyan igen-igen régen,
amikor még nem is éltem?

Holnapelőtt, tegnapután
eljövök hozzátok talán.
Tegnapelőtt, holnapután.
Néha eltalálom. Talán.

TOMOS TÜNDE rajzai

1

Úgy szeretlek...

1 „Kifordítom, befordítom, mégis doboz a doboz...”
Aradon, a Csiky Gergely Iskolacsoportban **Cirják Márta tanító néni** kifordított dobozgyűjteményét használták fel tanítványai az Anyák napi ajándékhoz.

2

2 **Józsa Eszter** rajza, Torda

3 A zimándúfalusi **Horga Mónika tanító néni** virágának szirmjai, levele színes, betűrt papírkörökből készültek, szárra zseníliaadrót. Osztályának szeretetbe-főttjébe papírcsíkból pödört vagy ragasztott szívecskék (lásd a rajzot) és anyának írt kedves üzenetek, jókívánások kerültek, tetejére pedig szíves szalvéta, a gyerekek fényképével díszített szalaggal lekötve.

4 **Sulyok Julianna tanító néni** diákjai a szatmárnémeti Művészeti Líceumban kartontányérra festették szeretetük virágait.

3

5 **Ianoş Abigél** rajza, Szatmárnémeti

6 **Péter Kinga** rajza, Gyergyószentmiklós

7 A szászrégeni A. Maior Gimnáziumban **Magyarosi Hajnalka és Bíró Csilla tanító néni** osztálya virággal díszített ékszeres dobozkát és szalvéta-rátéttel mintázott, fogkrémmel keretezett üdvözlőket készített.

8 Nyárádszeredában **Marton Irén tanító néni** kisdíákjai tulipánt hajtogattak.

4

5

6

7

Bár lennék az öved,
mely öleli derekad,
bár lennék esti szél,
mely simítja arcodat.
Földes Enikő,
Szatmárnémeti

8

9

9 Vrancsik Cytia Szatmárnémetiben vizesen összegyúrt papírra rajzolt – különleges hatással.

10 Adorján Ildikó tanító néni IV. C osztálya a csíkszeredai Petőfi Sándor Iskolában piros filcből kivágott, fehér férc-öltéssel szegett keretbe ragasztotta az anyának szánt fényképet.

11 Az árpádi IV. B osztály a pillangó szárnyát kivágta, felfele tűrte, az üdvözlét hátlapjára pedig színes papírt ragasztott – magyarázta **Bunău Irén tanító néni.**

12 Segesváron az Aurel Mosora Gimnázium IV. C osztálya **Dragomirescu Viola tanító néni** segítségével rajzolt csomagolópapírba rejtette „saját szerzeményű”, verses üdvözlét és az üvegre festett, csodaszép népi mintát.

10

11

12

13

15

16

13

Egy sablon, 21 féle színezés. A marosvásárhelyi Sportliceum IV. B osztálya és Barabás Hajnal tanító néni így köszönti az édesanyákat és a Napsugárt.

14

Heinrich Melanie rajza, Mezőfény

15

Szabó Melánia rajza, Nagyvárad

17

16

Úrszán Anna tanító néni gyergyóditrói osztálya „ablakos” üdvözet belsejébe tulipánt hajtogatott-ragasztott. Köllő Magor munkája.

17

Tordaharaszton Bartha Denise tanító néni diákjai fonállal bélelték a papírmadárkák papírfészkét.

18

18

A marosvásárhelyi 2-es Iskolában Veres Erzsébet tanító néni osztálya három rétegű papírvirágot vágott-ragasztott.

19

Mozaikszív. György Levente, Bita

19

A szilágypaniti IV. osztály Anyák napi köszöntői:

Te megvédesz engem,
ha bajba kerülök,
Te meggyógyítasz,
ha beteg vagyok.
Anya, te vagy a mindenem
ezen a világon.

Kovács Attila Richárd

Úgy szeretlek, mint a Napot.
Soha nem engedlek el.
Te olyan vagy,
Mint a napsugár az égen,
Te vagy a mindenem.

Bai Eszter Elza

Édesanya, úgy szeretlek,
mint a hóvirágot.
Te vagy a világ legjobb anyukája.
A szemed úgy ragyog rám,
mint az égből a csillag.

Domokos Hortenzia

Ó, édesanya, a szemed ragyog,
mint a napsugár.
Anya, én úgy szeretlek,
mint a medve a mézet.
Ó, anya, ne kínlódj annyit értem.

Szilágyi Botond

Köszönöm, anya, a sok
jót és szépet.
Köszönöm az életem,
a szeretetedet.
A szemed úgy ragyog rám,
mint a nap az égen.
Nagyon, nagyon szeretlek!
Kozma Hajnalka Éva

20

CSEH KATALIN

A szeretetről

Tudod, nekem nincs sem anyukám, sem apukám, nagynéném a hivatalos gyámom, vagyis ő szeret hivatalosan engem. Milyen a hivatalos szeretet? Papírra van rögzítve vastag, fekete betűkkel, és legalább három oldalnyi szöveg: számomra érthetetlen. A nem hivatalos szeretet érvénytelen, mert nincs rajta okmánybélyeg, sem pecsét, sem olvashatatlan aláírás. Az csak a szívben teng-leng, s csöndben nő, növekszik. Hiszel nekem?

20 Vincze Viktória rajza, Szilágyosomlyó

21 Séra Tünde tanító néni maros-szentgyörgyi diákjai krétával színezték, és érdekes formájú palackba rétegesen pergették a söt. Ilyen szép lett.

22 Csikbánkfalván Csedő Magdolna tanító néni osztálya kék kartonra bútormintákat festett, helyet hagyva a fényképnek, majd a hátára kinyitható kis lábat ragasztott.

23 Kőrösi Mária tanító néni szalárdi diákjai papírcsík-ból pödörtek, ragasztottak üdvözetet. Kocsis Anita munkája.

24 Hevesi Anett Cintia, mezőbaji olvasónk türelem gyöngyvirágot varrt anyukájának – szemenként.

25 A négyfalusi Deák Tímea nyitható üdvözlete két ket-tőbe hajtott kartonból áll, melyek között virág pom-pázik.

22

21

23

24

25

Irkafrka

Ferencz Ákos,
Ozsdola

Gyönyörű és szép vagy, mint a márvány,
S boldog, mint a szivárvány.
Ha gondom van épp most nekem,
Te segítesz mindig benne.

Tar Andor Ede, Gyulakuta

Gál Péter,
Szilágysomlyó

A gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola IV. B osztálya írta az édesanyákról:

Az én édesanyám a legjobb a világon. Köszönöm, hogy a világra hoztál, amikor beteg voltam, éjszakákon át ápoltál. Szeretlek Téged!

Sánta-Dámics Beatrix

Kedves vagy, okos, megértő, szerető, ügyes, jóságos és vigasztaló. Mikor játszunk, és amikor hozzád bújok, nagyon jól érzem magam.

Kémenes Johanna

Édesanyám, az angyalod mondta nekem:
Fáradozol értem napokat, éjjeleket.

Bocsásd meg nekem, hogy rendetlen voltam,
Ígérem, jó leszek. Szeretlek, anya!

Székely Melinda

A szászrégeni A. Maior Gimnázium tavalyi IV. B osztályának versei:

Szívemben kinyílt a kilincs,
Abban már zárt ajtó nincs.
Anya mindig nagyon kedves,
Keze mindig nagyon selymes.

Köszönöm, hogy felneveltél,
Köszönöm, hogy segítettél,
Köszönöm... Mi mindent tettél!
S értem mennyit szenvedtél.

Drága jó édesanyám,
Szeretlek téged,
Köszönöm az életem,
Oly jó melletted nékem.
Vessel köszönöm,
Amit adtál nekem.
Adja Isten, hogy jó anyám
Soká, soká éljen.

Kívánok neked:
Boldogságot, egészséget,
Szeretetet, gyöngédséget,
Szeretettel, gyermeked,
Ki örökre hálás neked.

Nagy Alíz, Csíkszereda

Anya, én téged szeretlek,
viszem a táskád helyetted,
kisöprök, felmosok, segítek,
amit csak akarsz, megteszek.
Teríték asztalt ebédhez,
vagy ruhát száradni kiteszek.
Minden holmimat elpakolom
ezután,
sőt még a tiedet is felpróbálom
szaporán.
Blatniczki Bianka Dóra,
Szatmárnémeti

Édesanyám, szeretlek téged,
Mert meg szoktál engedni mindent.
Ha valami baj történik velem,
Akkor mindig megvigasztalsz engem.

Hideg Ágnes

Édesanyám, szeretlek,
Mindig süthetsz sütit velem.
Te is szeress engemet,
Akkor minden békés lesz!

Ferencz Eszter

Anyukám, én szeretlek,
Mint azt sejtetted már régen.
Csak ebben a kis versben
Tudatni akartam veled.

Czibalmos Brigitta

Erdőszentgyörgyi gondolatok a szeretetről:

A szeretet az, mikor a szülők megölelnek, és pusztít adnak. Mikor szídnak, azt akarják mondani, hogy szeretnek.
Madaras Henrietta

Nekem a szeretet olyan, mint édesanyám. Arra tanít engem, hogy még a rosszakat is szeressem.
Barabás Emil

A szeretet boldogság és öröm. A szeretet tartja össze a családot, rokonságot. A szeretet a legjobb dolog az egész bolygón.
Gherlit Adrian

A szeretet szót hallva valamilyen bársonyos, mély megszólítást érzek. A szeretet hitre tanít, békére. Akárkivel összeveszek, a szeretet megsűgja nekem, hogy béküljek ki vele.
Szócs Szilvia

Ha nincs szeretet a Földön, az emberek szíve sötét és szigorú. De ha van szeretet, piros az emberek szíve. Olyan kedvesek, hogy még a szegény és rossz gyerekeket is beengedik.
Csepán Emma

A szeretet többet ér a vagyonnál. Ha a szeretetre gondolok, úgy érzem, hogy mindenkit ismerek, és úgy szeretem őket, mint a családomat.
Kakucs Henrietta

Meleg a tűz, forró lángját,
csapjon a szíved nagy lármát.
Ferenczi Bettina, Egri

Mikor ezt a verset írtam,
Szeretetére gondoltam.
Az én életemben
Példát ő mutat nékem.
Édesapámat szeretem,
Hisz földi jót ad nekem,
És számomra nagyon nagy,
És ő engem el nem hagy.
Dobai István, Ákos

Rájkli Andrea, Köröstarján

**Budileanu Krisztina,
Szászrégen**

Amikor megszülettem, anyu ültetett egy cseresznyecsemétét, jó ropogósat, és tavaly már ettem róla.

Megyesi Stefánia, Mezőbaj

Kicsi kertész fecske,
Szállj a tenyerembe.
Berepült a kertembe,
Rászállott a tenyeremre,
Adjak neked enned,
Itassalak, etesselek,
Téged nagyon szeresselek.
Gyere velem, kicsi fecske,
Fészket rakhatsz az ereszbe.

**A kézdiszentkeresztii
III. osztály**

Szász Márton Alpár, Segesvár

**Proboteanu Norbert,
Ozsdola**

E lapszám támogatói:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Címlap: György-Fazakas Anna Tímea, Marosvásárhely

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.

Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.; E-mail: naps.sziv@napsugar.ro; www.napsugar.ro. Telefon/fax: 0264/418001.

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SÚC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában.

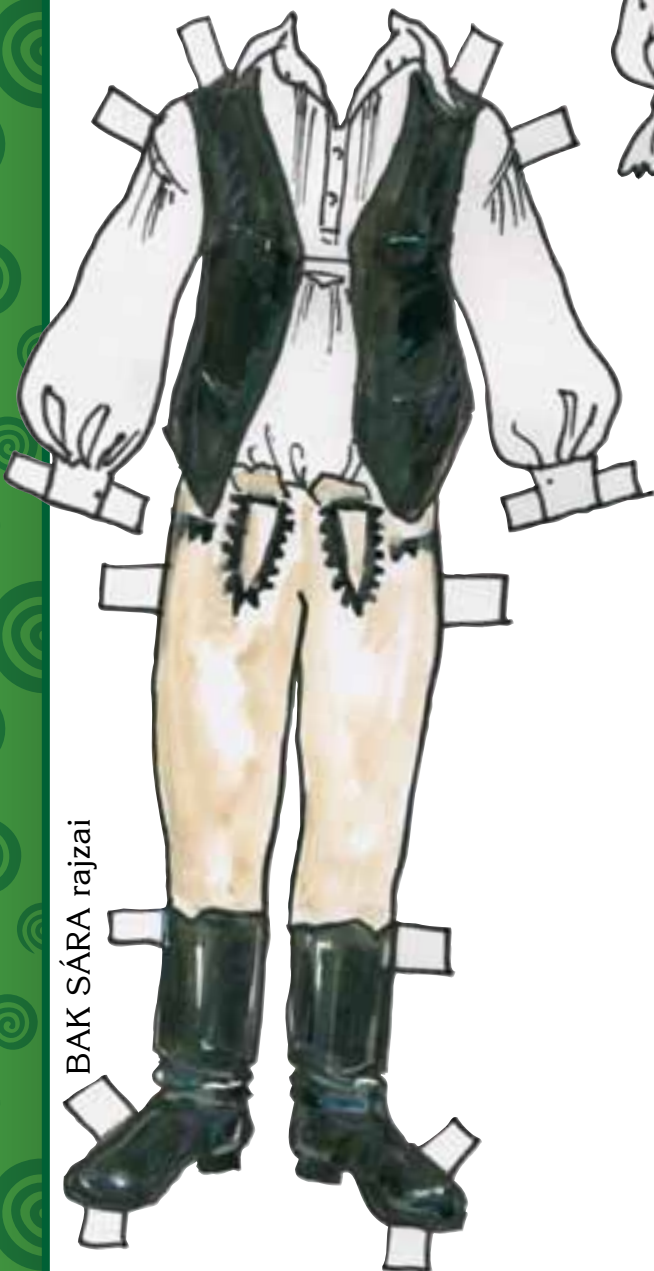
ISSN 1221-7751

Ára 2,5 lej

ERDÉLYI NÉPVISELETEK

MAGYARLAPÁDI LEÁNY, LEGÉNY

A lapádi hegytetőn... messze hangzik
a népdal és a táncosok dobbantása.
Csoda-e, hogy ősi viseletük sem
porosodik ládában?

BAK SÁRA rajzai

Ezt a bélyeget már nem
kell beküldöntenek.
Segítségül küldjük
a babaöltöztetéshez.

Magyarlapád